

MOCSÁRI KÖTÖRŐFŰ

A kötőrőfűvek a havasi sziklák legjellemzőbb növényei, a Kárpátokban is mintegy 35 fajuk fordul elő. A mocsári kötőrőfű (*Saxifraga hirculus*) azonban – rokonságától eltérően – a borvizes tőzeglápok ritkasága.

Növényünk Európa sarkvidéki területein sem gyakori, Közép-Európában pedig igazi különlegességnek számít. Legdélebbi előfordulása Székelyföldről ismert, legelőször Bányai János székelyudvarhelyi geológus figyelte meg a Szentegyháza közelében fekvő Hargitaligetben. Fényképünk is itt készült. A tusnádi Középpatak-lápról és a csíkverebesi Benes-lápról mára minden bizonnyal kipsztult, de a csíkszentkirályi Borsáros-lápon is kritikus a helyzete.

A mocsári kötőrőfűvet leginkább termőhelyeinek lecsapolása, valamint az egyre gyakrabban kialakuló hosszú és aszályos nyarak veszélyeztetik. Napjainkra Közép-Európa több országából is kipsztult.

A növénynek a legtöbb kötőrőfűvel ellentétben nincs tölevélrózsája, rendelkezik viszont a mohák között kúszó leveles indákkal. Sárga alapon narancsosan pöttyözött virágai augusztusban nyílnak, ilyenkor akadhatunk rá legkönnyebben erre a rejtőzködő ritkaságra.

SZÖVEG ÉS KÉP: JAKAB GUSZTÁV

